

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1943 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om förhöjd pension åt förre trädgårdsmästaren vid Tumba bruk J. Th. Jansson.

I en inom andra kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion, nr 126, har herr *Birke* hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att f. trädgårdsmästaren vid Tumba bruk, Johan Theodor Jansson, skall hänföras till pensionsgrupp 1 enligt reglemente angående tjänstepension för arbetare vid riksbankens sedeltryckeri och pappersbruk».

Till stöd för förslaget anföres följande:

»Johan Theodor Jansson anställdes vid Tumba bruk den 24 oktober 1918 och upprätthöll under en längre tid av sin anställning befattningen som trädgårdsmästare vid bruket, varvid hans löneförmåner utgjorde år 1930 3 600 kronor såsom trädgårdsmästare och c:a 400 kronor i försäljningsprovision. Det är ostridigt, att Jansson tjänstgjort såsom trädgårdsmästare och att han i sitt arbete haft ett flertal medhjälpare under sitt befäl och alltså tjänstgjort såsom förman.

Jansson hänfördes emellertid till grupp 3 enligt gällande pensionsreglemente för arbetare vid riksbankens sedeltryckeri, varvid hans pensionsunderlag skulle vara 1 824 kronor. Detta beslut innebar följaktligen, att Jansson hänfördes till gruppen 'Övriga manliga arbetare vid pappersbruket'.

Det synes, som om marginalen mellan den lön Jansson åtnjöt såsom trädgårdsmästare och det pensionsunderlag som gäller för hans pension blivit väl stor. Jansson har vid upprepade tillfällen hos fullmäktige i riksbanken anhållit om att bliva uppflyttad till pensionsgrupp 1. Fullmäktige hava ej bifallit detta Janssons yrkande under motivering, att med Janssons trädgårdsmästarsyssla jämförliga befattningar inom andra delar av statsförvaltningen äro förenade med ett pensionsunderlag i ungefärlig överensstämmelse med det som gäller enligt grupp 3 i riksbankens pappersbruks reglemente. Det torde dock enligt min uppfattning böra övervägas, om icke pensionsunderlagen jämväl böra sättas i relation till den ställning vederbörande haft under sin tjänstgöring och de avlöningsförmåner som därunder utgått.»

Utskottet. Utskottet får erinra, att 1941 års riksdag på förslag av bankoutskottet (utl. nr 19) medgivit, att Jansson finge, räknat från och med den 1 augusti 1940, under sin återstående livstid av riksbankens medel uppbära — utöver honom författningsenligt tillkommande pension — tilläggs pension till belopp av 108 kronor för år. Till grund för bankoutskottets berörda förslag låg en av fullmäktige i riksbanken gjord framställning i ämnet. Fullmäktige an-

förde därvid, bland annat, att fullmäktige ansett sig icke böra bifalla en av Jansson gjord framställning, att pension för honom måtte beräknas såsom om han varit hänförd till pensionsgrupp 1, när till denna pensionsgrupp ansetts böra hänföras endast sådana arbetare, vilka utövade ett verkligt förmanskap vid pappersbruket. Med hänsyn till att Jansson genom att kvarstå i tjänst efter den 1 januari 1940 fått sin pension beräknad efter grunder, som vore mindre förmånliga än om han avgått vid pensionsålderns inträde den 1 december 1939, hade emellertid fullmäktige funnit det vara skäligt, att Jansson bereddes någon kompensation härför genom en tillägspension av 108 kronor för år.

Mot bakgrunden av vad sålunda förekommit och då några nya omständigheter, som skulle kunna motivera en uppflyttning av Jansson i högre pensionsgrupp, icke blivit förebragta, finner sig utskottet icke kunna tillstyrka bifall till motionärens förslag.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion II: 126 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 23 februari 1943.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 6.
